

Chương 529: Thảm Hoạ Cổng (59) - Hợp Lực

(Số từ: 3593)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:05 AM 20/08/2023

Trong đêm khuya, Charlotte đã lui về phòng của cô ấy, và tôi cũng đi theo.

Có vẻ như Harriet đã ngủ gật khi đang mải mê nghiên cứu, khi cô ấy đang ngủ với một cuốn sách trên đùi, dựa vào thành giường.

Nhẹ nhàng, tôi đặt cuốn sách lên bàn học và chắc chắn rằng Harriet đang nằm thoải mái.

Cảm nhận được sự đụng chạm của tôi, Harriet khẽ cười khúc khích trong giấc ngủ.

“Reinhardt... mèo... tốt... tốt...”

Sự dễ thương của Harriet choáng ngợp đến nỗi tôi muốn cắn cô ấy.

Tôi cũng dựa vào thành giường chuẩn bị ngủ.

Như tôi đã hướng dẫn Airi nghỉ ngơi vào ngày hôm đó, cô ấy sẽ không tham gia cùng chúng tôi.

—Vua của thế giới.

Đó là một quan niệm mà tôi đã không bác bỏ, nhưng tôi cũng chưa khám phá nó một cách sâu sắc.

Tôi không thể biết cho đến khi tôi suy nghĩ về nó vào lúc đó.

Vấn đề trước mắt là ngăn chặn vụ ám sát Heinrich von Schwarz.

Thật khó để can thiệp mà không cẩn thận, và Charlotte gợi ý rằng việc bắt giữ Heinrich là cách tiếp cận tối ưu.

Một chiến lược.

Tôi sở hữu một kỹ thuật bí mật mà người khác không biết.

Tôi đã ngừng sử dụng nó khi thế giới bắt đầu âm mưu chống lại tôi, nhưng chức năng của hệ thống vẫn còn nguyên vẹn.

Tôi không chắc nó sẽ phản tác dụng khi nào và như thế nào, và độ tin cậy của nó đã giảm đi.

Sau một thời gian dài, tôi quyết định sử dụng chức năng [Viết lại].

—Vụ ám sát Heinrich von Schwarz sẽ không xảy ra.

[Vui lòng chỉ định phạm vi ngày.]

Một phạm vi ngày.

Tôi cho rằng việc chỉ định phạm vi ngày là cần thiết, vì sử dụng tính năng [Viết lại] sẽ đảm bảo Heinrich sẽ không phải đối mặt với vụ ám sát trong suốt phần đời còn lại của mình.

Tôi có thể ngăn chặn vụ ám sát trong một tuần, nhưng nó vẫn có thể xảy ra vào ngày hôm sau.

Giải pháp này chỉ là tạm thời cho đến khi tôi giải quyết vấn đề cốt lõi.

Hiện tại, 10 ngày có vẻ hợp lý.

[Để diễn ra sự kiện, cần có 2.000 Điểm thành tích.]

Điểm thành tích tiên quyết là 2.000.

Tổng số điểm của tôi, bao gồm cả những điểm tôi đã tích lũy được khi đi qua Dây núi Sren, lên tới khoảng 30.000.

Nó nằm trong khả năng của tôi.

Tôi có thể đảm bảo an toàn cho Heinrich trong 10 ngày và 10 ngày nữa sau đó.

Tuy nhiên, nỗ lực này sẽ không kết thúc chỉ trong một hoặc hai tháng. Nó sẽ tự nhiên kéo dài nhiều năm.

Nhưng nếu tôi cứ trì hoãn nó theo cách này, điểm thành tích của tôi cuối cùng sẽ cạn kiệt.

Tôi biết rõ rằng tôi không thể đạt được bất cứ điều gì đáng kể với chức năng [Viết lại].

Tôi không thể kích hoạt các sự kiện cực kỳ quan trọng, cũng như không thể né tránh những sự kiện quan trọng.

Ngay từ đầu, nó được thiết kế để phục vụ như một công cụ bổ sung.

Chức năng [Viết lại] có quá nhiều hạn chế.

Còn một lựa chọn khác thì sao?

Một khai thác hệ thống bổ sung bị lãng quên từ lâu.

[Xem trước - 150 điểm]

Hướng dẫn của [Xem trước] đã không cung cấp nhiều hỗ trợ trực tiếp. Nó chủ yếu đẩy tôi vào những tình huống không quen thuộc.

Nó thường mang lại sự giúp đỡ và nguy hiểm đồng thời.

Xem xét sự sống sót của tôi, nó phải có lợi, ngay cả khi tôi không dựa vào nó thường xuyên.

Bằng cách nào đó, lời khuyên ban đầu của [Xem trước] đã hướng tôi đến cửa hàng của Eleris, nơi khởi nguồn của tất cả những câu chuyện này.

Tuy nhiên, tôi hiếm khi sử dụng nó sau đó. Nó không đặc biệt cần thiết và nó thường tạo ra sự nhầm lẫn.

Hơn nữa, nó luôn có thể là một cái bẫy.

Trong tình huống khó khăn hiện tại, khi tôi phải đưa ra quyết định tối ưu trong hầu hết mọi tình huống, tốt nhất nên tránh tùy thuộc vào lời khuyên nguy hiểm tiềm ẩn của [Xem trước].

Nó chỉ có thể thêm vào sự phức tạp.

Đó là lý do tại sao tôi thậm chí đã không liếc qua lời khuyên liên quan đến trường hợp của Ellen. Tôi đã không bận tâm đến việc thử [Viết lại], biết rằng nó sẽ không có kết quả.

Còn lần này thì sao?

Khi vụ ám sát Heinrich von Schwarz đến gần, tôi cân nhắc các lựa chọn của mình.

Tôi hy vọng lời khuyên không phải là thứ chỉ làm cho vấn đề trở nên tồi tệ hơn.

[Lời khuyên của cố vấn số phận tuyệt đối]

[Không làm gì cả.]

"..."

Như tôi đã nghi ngờ.

Lời khuyên chỉ thêm phức tạp.

Thúc giục tôi không làm gì cả.

Tôi không hiểu liệu điều đó có ngụ ý rằng tôi nên để mọi thứ diễn ra như chúng sẽ xảy ra hay không, nếu Heinrich chết thì tốt hơn, hay nếu cố gắng tiếp xúc trực tiếp sẽ chỉ làm tình hình thêm trầm trọng.

Nếu tôi không làm gì cả thì sao?

Vậy thì sao? Có phải hắn đang nói bóng gió rằng để Heinrich chết là tốt hơn? Hay tôi nên để cậu ấy như vậy? Kết thúc những gì bạn đang nói nếu bạn sẽ nói bất cứ điều gì!

Lời khuyên thẳng thừng, nhưng kết quả thì không rõ ràng, khiến đầu tôi như muốn nổ tung.

Trong những tình huống như thế này, lời khuyên mơ hồ thậm chí còn vô lý hơn.

Tên đó có liên minh với họ không?

[Lời khuyên của cố vấn số phận mơ hồ]

[Tại sao Heinrich von Schwarz còn sống?]

Đây là loại vô lý gì?

Có phải hẳn đang ám chỉ rằng việc Heinrich còn sống ngay từ đầu đã là điều đặc biệt?

Điểm thành tích đã sử dụng: 300

Tôi vẫn còn một số điểm đáng kể, nhưng những điểm thành tích đó...

“...Haizz.”

Đầu tôi ong ong.

Tôi chỉ nên ngủ thôi.

"Uh, chúc ngủ ngon... ngủ ngon, bài hát ru..."

Đồ ngốc của tôi đang mơ gì thế?

Có phải đó là một giấc mơ trong đó một phiên bản giống mèo của tôi đang ru cô ấy ngủ?

Cuối cùng, tôi không thể cưỡng lại việc xoa đầu cô bé này thêm vài lần nữa.

***

—Trụ sở quân đội Kernstadt.

Đến tận đêm khuya, chỉ còn lại ba người trong sở chỉ huy, trong khi những người chỉ huy và binh lính còn lại đã ngủ.

"Chị, tôi không chắc liệu đây có phải là hành động đúng đắn hay không."

"Ý em là gì?"

"Có thích hợp để kết hợp tên khốn đó vào quân đội của chúng ta?"

Alphonse von Schwarz xen vào, đáp lại German von Schwarz, con trai thứ hai và cũng là con trai cả.

"Tôi không thể chịu nổi khi nhìn thấy tên đó. Tại sao chúng ta phải chỉ huy quân đội cùng với một cá nhân đáng ghê tởm như vậy? Chứng kiến hắn ta được coi như một nhân vật quan trọng gần đây khiến tôi phát ốm."

"Không phải tôi đã cảnh báo em không được sử dụng thuật ngữ đó sao?"

Nghe những lời của Louise, vẻ mặt của German và Alphonse đanh lại.

"Chúng tôi xin lỗi."

"...Chúng tôi xin lỗi."

"Ngay cả khi riêng tư, bất cần đề cập đến một từ như vậy là có vấn đề. Tôi phải nhắc các em bao nhiêu lần rằng những người ở địa vị của chúng ta không bao giờ được

thốt ra một từ xấu xí như vậy? Nếu ai đó nghe lỏm được thì sao?"

—Khốn nạn.

Nếu tiết lộ rằng Hoàng gia Schwarz đã thốt ra từ "khốn nạn", nó sẽ tạo ra một vấn đề.

Mọi người sẽ nghi ngờ hàm ý của một vấn đề với một tên khốn.

Các anh chị em đã quá nhanh chóng để chấp nhận từ gây tranh cãi. Alphonse, người thứ ba, phá vỡ sự im lặng sau lời khuyên của Louise.

"Bất kể... Tôi không thể hiểu tại sao chúng ta phải kết hợp tên em út vào quân đội của mình. Vị trí của hân ta sẽ chỉ trở nên ghê gớm hơn."

"Thật vậy. Sẽ không khôn ngoan hơn nếu tách tên đó khỏi quân đội của chúng ta, có lẽ bằng cách liên quan đến Temple hoặc Lực lượng Đồng minh?"

Việc thay đổi mối liên hệ của Heinrich von Schwarz với Quân đội Kernstadt sẽ gây ra rủi ro.

Nó có thể khác trong tình huống bình thường, nhưng vị trí của tên khốn đó đã dần được củng cố.

Anh chị em thứ hai và thứ ba đánh giá rằng vị trí người thừa kế của họ có thể bị nguy hiểm.

Tuy nhiên, Louise von Schwarz lắc đầu.

"Cho dù em ấy trở lại như một Anh hùng hay được đối xử như một người ở đây, thì tất cả đều như nhau. Rốt cuộc, chúng ta là một phần của hệ thống khổng lồ được gọi là Lực lượng Đồng minh. Dù chúng ta có cách xa nhau đến đâu, miễn là chúng ta thuộc về cùng một hệ thống, không có lợi ích nào có thể đạt được bằng cách xa cách chúng ta."

"..."

"..."

"Chúng ta nên tận dụng những gì có thể, phải không? Chỉ bằng cách đưa em út về phía chúng ta, Bộ Tư lệnh Tối cao sẽ yêu cầu sự chấp thuận của Hoàng gia Schwarz để triển khai Heinrich trong các hoạt động trong tương lai. Các em không hiểu điều này có nghĩa là gì sao? "

—Em út, người đã trở nên quá có ảnh hưởng để có thể bị coi là một đứa con hoang.

"Không quan trọng một người hữu ích đến từ đâu hay xuất thân của họ. Hãy xem xét hậu quả của chiến tranh."

"Sau đó..."

Ánh mắt lạnh lùng của Louise von Schwarz sáng lên.

"Các em có tin rằng Đế chế sẽ vẫn như cũ?"

"!"

"C-chị gái?"

Khi nhắc đến từ bị cấm, vẻ mặt của hai anh em cứng lại.

"Đế chế sẽ tồn tại."

Một nụ cười hình thành trên khóe miệng của Louise von Schwarz.

"Nhưng không có luật nào quy định rằng Hoàng tộc Gardias phải luôn là người cai trị Đế chế."

"Trong tình huống này, việc Heinrich von Schwarz học tại Temple sẽ chỉ nhằm chứng minh khả năng của Đế chế."

"Điều đó có nghĩa là em ấy sẽ được coi như một tài năng được nuôi dưỡng bởi Đế chế."

"Heinrich phải lập công. Em ấy phải vượt qua các cấp bậc trong quân đội Kernstadt này, dưới cái tên Hoàng gia Schwarz."

"Tại sao chúng ta nên bàn giao bất kỳ thành tựu nào mà chúng ta đạt được cho Đế chế?"

"Liệu chúng ta có bằng lòng sống với tư cách là Quốc gia chư hầu số một mãi mãi không?"

"Luật nói rằng Hoàng gia Schwarz không thể trở thành Hoàng gia Schwarz của Đế chế ở đâu?"

"Chưa bao giờ Đế chế yếu hơn ngay bây giờ, và nếu Đế chế đang cân nhắc hậu quả của mọi thứ, tại sao chúng ta không nên làm?"

"Người có thể biến Hoàng gia Schwarz thành Hoàng gia Đế chế là... phải, một tên khốn."

Lời chưa nói ra khỏi miệng Louise von Schwarz.

"Nếu một tên khốn có thể giúp đỡ, thì bằng mọi cách. Không, ngay cả khi đó là tên khốn, chúng ta nên sử dụng em ấy. Đây có phải là lúc để quan tâm đến niềm tự hào cá nhân không?"

Trước lời nói của Louise, nét mặt của Alphonse và German trở nên khác thường.

Trước tình hình đó, Louise von Schwarz định lật đổ Hoàng tộc Gardias sau chiến tranh.

Kernstadt sẽ thay thế họ.

Chấp nhận Heinrich von Schwarz vào cơ cấu chỉ huy của họ chỉ là bước khởi đầu.

"Nhưng, chị gái... sự ủng hộ dành cho em út từ quân đội và nhân dân..."

"Sau chiến tranh... chúng ta có thể không can thiệp vào tên đó một cách dễ dàng như vậy."

Trong ánh mắt của hai em trai, Louise von Schwarz đọc thấy nỗi sợ hãi về một tương lai bất định.

Họ ghét Heinrich bao nhiêu thì họ lại sợ bấy nhiêu.

"Tôi đã nói là chúng ta sẽ sử dụng em ấy. Tôi đã nói là chúng ta sẽ đi hết con đường với em ấy sao?"

—Chị cả.

Louise von Schwarz lắc đầu như muốn nói đừng lo lắng.

"Câu chuyện về một Anh hùng luôn chỉ xuất hiện sau khi Anh hùng đó đã đặt cơ thể của họ trên trái đất băng giá."

Trước vẻ mặt lạnh lùng của chị cả, như thể mọi thứ đã được tính toán, Alphonse và German nín thở.

***

Saviolin Tana, người phụ trách dẫn đầu nhiệm vụ tiên phong, ngồi trên lưng ngựa, lặng lẽ quan sát xung quanh.

"Khu vực này không có nghĩa là nằm trong khu vực hoạt động."

Saviolin Tana và những người lính dưới quyền chỉ huy của cô lặng lẽ quan sát cảnh vật xung quanh từ vị trí của họ trên đỉnh một ngọn đồi.

Nhiệm vụ của họ là chờ đợi bước tiến tiếp theo, đánh giá đám quái vật, thăm thực vật và các khu vực rậm rạp trước mặt họ, sau đó tấn công và tiêu diệt nếu có thể.

Ellen đã đảm nhận một vai trò tương tự, nhưng cô ấy đã được chỉ định đến một khu vực hoạt động khác vào thời điểm đó.

Do đó, địa điểm mà Saviolin Tana tìm thấy chính mình chưa bao giờ được chỉ định là khu vực hoạt động của liên minh và không có quân đội nào được gửi đến đó.

"..."

Tuy nhiên, giữa sự im lặng, Saviolin Tana đã chứng kiến những tàn dư rải rác của quái vật như thể ai đó đã đi qua khu vực này một lần.

Những con quái vật ở nơi này không phải để bị tiêu diệt, nhưng xác của chúng nằm rải rác như thể một làn sóng đã quét qua chúng.

Một vài con quái vật được nhìn thấy đi lang thang xung quanh, nhưng người ta tin rằng chúng đã di cư từ các địa điểm khác.

"Có ai khác... đã đi qua và dọn sạch khu vực này một lần...?"

Saviolin Tana và các thành viên khác trong đội cảm thấy có điều gì đó bất thường đã xảy ra.

"Chúng ta nên quay trở lại đồn trú. Chúng ta cần tìm hiểu sâu hơn về điều này."

Dù chưa tận mắt chứng kiến, nhưng Saviolin Tana không khỏi có chút ý niệm về danh tính của lực lượng hỗ trợ bí ẩn.

Cùng lúc đó, đội tiên phong do Ellen dẫn đầu cũng gặp phải cảnh tượng tương tự.

Trình sát, truy đuổi và loại bỏ khi có thể.

Nếu quân số của kẻ thù áp đảo, kế hoạch ban đầu là rút lui và quay trở lại với một lực lượng lớn hơn.

Tuy nhiên, vì Ellen đã có được khả năng sử dụng sức mạnh của Lapelt, nên cô đã tiêu diệt được hầu hết những kẻ thù mà mình phải đối mặt.

Trên thực tế, các thành viên trong đội của cô hầu như không phải nỗ lực.

Một lần quét lửa, và bất kỳ kẻ thù nào không bị giết bởi ngọn lửa đều bị hạ gục bằng một Thánh kiếm hư không.

Không có kẻ thù nào sống sót sau Thánh kiếm hư không.

Tuy nhiên, Ellen, đã vượt qua giới hạn chỉ tham gia cận chiến, có thể thực hiện những chiến công giống như một đội quân một người.

"..."

Ellen và cấp dưới của cô đã phát hiện ra tàn dư của bầy quái vật bị tàn sát giống như đội của Saviolin Tana đã tình cờ phát hiện ra.

Chúng hoặc đã chết trong một trận hỏa hoạn, bị thứ gì đó xé nát hoặc bị vỡ thành nhiều mảnh.

Nhiều cách chết khác nhau cho thấy đây không phải là công việc của một người, mà là của một nhóm.

Một đội vô danh có khả năng sử dụng nhiều loại sức mạnh đã xử lý lũ quái vật.

"Có vẻ như tất cả quái vật trong khu vực này đã bị tiêu diệt. Vẫn còn một số, nhưng số lượng của chúng cực kỳ thấp, có nghĩa là chúng đã di cư từ các khu vực khác sau cuộc tiêu diệt."

"...Có phải vậy không?"

Sau khi xác nhận không còn quái vật trong khu vực, các thành viên trong đội đã do thám khắp mọi hướng đã quay lại với những báo cáo giống hệt nhau.

Quái vật gần tuyến đường hành quân đã định đã bị quét sạch hoàn toàn.

Một số quái vật vẫn còn sót lại, nhưng chúng được cho là đã xuất hiện từ các khu vực khác sau cuộc tiêu diệt.

Có cộng tác viên không xác định.

Ellen nhìn chăm chăm vào cảnh đó, tay trái nắm chặt sợi dây chuyền.

'Rein... Reinhardt...'

Ellen dường như biết ai chịu trách nhiệm cho việc này.

Cô cố gắng duy trì ý thức đang mờ dần của mình.

Chỉ nghĩ đến cái tên đó đã khơi dậy sự tức giận và thù hận nhấn chìm tâm trí cô.

Đó không phải là một cái tên bị nguyên rủa.

Mỗi khi nghĩ đến Ma vương và Reinhardt, Ellen lại cảm thấy những cảm xúc tiêu cực nuốt chửng toàn bộ cơ thể mình, cho đến tế bào cuối cùng.

Thỉnh thoảng, cô thậm chí còn bất tỉnh.

Nhưng không phải sự mất ý thức khiến cô gục ngã.

Trong một khoảnh khắc, như thể có người khác điều khiển cơ thể cô, không khiến cô ngã xuống mà chiếm lấy cơ thể của Ellen.

Nó đã không làm bất cứ điều gì kỳ lạ.

Nó chỉ đơn giản là thực hiện sứ mệnh của mình giống như Ellen, săn quái vật và tuân theo mệnh lệnh của quân đội.

Sự khác biệt duy nhất là đó không phải là Ellen.

Ai đó đang điều khiển cơ thể cô.

Mặc dù tàn suất vẫn chưa quá cao nhưng Ellen thầm tin rằng nó sẽ dần dần tăng lên.

Nắm chặt chiếc vòng cổ trong tay trái, Ellen quan sát đồng bằng nơi những con quái vật đã bị tàn sát.

"Chúng ta trở về đi."

Ellen quay đầu ngựa.

Một số đã có một gợi ý về sự thật về tình huống bí ẩn này. Tất nhiên rồi.

'Nó có thể là...?'

Ellen không thể không tự hỏi liệu sinh vật lông đen mượt đó có đợi cô khi cô trở lại đồn trú hay không.

Những linh hồn coi thường Ma vương không ghét hay ghét những động vật nhỏ.

Đó là lý do tại sao cô ấy không cảm thấy cơn đau khủng khiếp dường như xé toạc đầu cô ấy chỉ bằng cách nghĩ về nó.

Một cái gì đó không đau đớn chỉ bằng cách nghĩ về nó.

Có một thứ như vậy không nhất thiết là một điều xấu.

Tất nhiên, khi Ellen trở lại đồn trú của Hoàng gia, con mèo đen đã biến mất.

Cảm thấy hơi thất vọng, Ellen dành cả ngày để suy nghĩ về một lý do khác với trước đây.

Khi trở lại nơi đóng quân, Saviolin Tana đã chia sẻ tình hình hiện tại với Bộ Tư lệnh Tối cao trên cơ sở tuyệt mật. Những cá nhân vô danh đang dọn đường phía trước.

Saviolin Tana không đề cập đến việc họ bị nghi ngờ là lực lượng của Ma Vương. Nếu thông tin đó lan truyền khắp nơi đồn trú, nó sẽ chỉ gây thêm hỗn loạn.

Nếu thông tin lan truyền một cách bất cẩn, nó có thể khiến binh lính và chỉ huy hoảng sợ, nghĩ rằng họ đang bước vào một cái bẫy do Ma vương giăng ra, thay vì tăng tốc hành quân.

Thực tế là lực lượng của Ma vương đang hợp tác thực sự sẽ cản trở bước tiến của quân đội.

Bí mật phải được giữ kín, nhưng nếu bị lộ, nó phải được trình bày như thể nó là một phần trong chiến lược của Lực lượng Đồng minh.

Sau khi báo cáo các sự kiện trên đường hành quân cho Bộ Tư lệnh Tối cao, Saviolin Tana đã đi tìm người.

Một người có thể nắm bắt tình hình này nhanh chóng và chính xác hơn bất kỳ ai khác.

“Trình sát tiền tuyến...?”

“Vâng, chúng tôi cần sức mạnh của cậu.”

Đó không ai khác chính là Kono Lint, một người sử dụng tài năng [dịch chuyển tức thời].

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading